КРЫВІНКА

ЛІСТАПАД
№ 17 (153)
2014 год

ІНФАРМАЦЫЙНА-КУЛЬТУРНАЯ ГАЗЕТА БЕШАНКОВІЦКАГА РАЁНА

МЕРКАВАННЕ РЭДАКТАРА

НЕБЯСПЕЧНАЕ СКРЫЖАВАННЕ

Адно з самых небяспечных скрыжаванняў у Бешанковічах – пачатак вуліцы Чарняхоўскага. Там, дзе яна выходзіць на Віцебскую шашу і дзе да яе злева прымыкае вуліца імя Чкалава.

Менавіта тут паток аўта з гарадскога цэнтра зліваецца з іншым патокам, што імчыць па Сенненскаму кірунку.

Скрыжаванне гэта небяспечнае таму, што на ім адсутнічае дарожная разметка. А цяпер, з ранні м наступленнем цемры і познім світанкам, небяспека яшчэ больш узмацняецца.

Без дарожнай разметкі кіроўцы з малым вопытам не арыентуюцца на скрыжаванні, займаюць не свой рад, ствараюць перашкоды іншым.

Скажам, аўтамабіль хоча з вуліцы Чарняхоўскага павярнуць направа, да райбальніцы, але гэты правы рад напалову заняты вадзіцелем, які едзе прама ці паварочвае налева. Ці хтосьці едзе ад бальніцы і паварочвае на вуліцу Чарняхоўскага, не стаўшы ў левы рад, а за ім збіраецца чарга аўтамабіляў, якія не могуць аб'ехаць такога "вадзілу".

Дадайце да ўсяго гэтага шматлікіх веласіпедыстаў, якія на вялікай хуткасці скочваюцца з гары з гарадскога цэнтра і раптоўна з'яўляюцца перад скрыжаваннем. Ды і тыя, што едуць з вуліцы Чарняхоўскага, не дадаюць бяспекі руху, лавіруючы ў цемры сярод машын. І не ўсе з іх пры тым маюць святлоадбівальныя камізэлькі.

Дадайце да гэтага пешаходаў, якія таксама з'яўляюцца паўнацэннымі ўдзельнікамі руху, і сярод якіх шмат школьнікаў, што ідуць раніцай пехатою на заняткі ў СШ №2.

Праўда, для пешаходаў мінулым летам тут нанеслі "зебру", якая значна аблегчыла іхняе жыццё. Але ж "зебра" тая ўжо вылінялая, ледзь заўважная, патрабуе паднаўлення.

А на вуліцу Ткачэнкі, якую перасякаюць пешаходы, нанесці "зебру" наогул забыліся. Пешаходны пераход тут не абазначаны аніякім знакам.

Здаецца, карціна атрымалася досыць насычаная.

Хацелася б, каб наша раённае кіраўніцтва звярнула ўвагу на апісаныя праблемы і зрабіла неабходныя крокі для выпраўлення небяспечнай сітуацыі.

Г.Станкевіч

НАВІНЫ ЭКАНОМІКІ

АСНОЎНЫЯ ПАКАЗЧЫКІ РАЗВІЦЦЯ РАЁНА

Белстатам апублікаваны асноўныя паказчыкі рэгіёнаў Беларусі за 10 месяцаў 2014-га года. Усе дадзеныя даюцца ў параўнанні з такімі ж за 2013-ы год.

Колькасць жыхароў Бешанковіцкага раёна на 01.11. 2014 склала 16 280 чалавек і зменшылася адносна мінулага года на 390 чалавек. На 133 чалавекі знізілася колькасць працаздольнага насельніцтва. Цяпер колькасць працуючых у раёне складае 7 015 чалавек.

Нягледзячы на тое, што аб'ём прамысловай вытворчасці склаў да мінулага года 112,1 %, тэмп росту запаволіўся. (Летась рост быў 125,6%).

Вытворчасць прадукцыі сельскай гаспадаркі склала 95,2 % ад мінулагодняга. Вытворчасць малака вырасла на з 22 637 да 24 488 тон, пагалоўе кароў узрасло на 30 галоў. Рэалізацыя жывёлы на мяса знізілася з 10 026 да 7 291 тоны.

Ураджайнасць збожжавых вырасла з 27,5 да 31, 8 ц / га, бульбы з 112 да 149 ц / га..

Замежныя інвестыцыі ў эканоміку раёна знізіліся і склалі 549 100 даляраў ЗША. (Было 1 064 100.)

Зменшыліся інвестыцыі ў асноўны капітал і склалі 63, 9% ад мінулагодняга.

З 333 да 206 квадратных метраў знізілася плошча ўведзеных у эксплуатацыю жылых дамоў.

Сярэдняя зарплата ўзрасла з 3 852, 1 тыс да 4 381, 3 тыс і склала 82, 4% ад абласнога ўзроўня (летась было 85.6%). Рэальная зарплата да папярэдняга перыяду склала 96, 2%.

М.Васільеў

БЕРАЖЫЦЕ ЗДАРОЎЕ!

ЛЯЧЭННЕ НА БАЗЕ "КРУПЕНІНА"

На базе адпачынку «Крупеніна» адкрыецца стацыянарнае аддзяленне медрэабілітацыі для пацыентаў з захворваннямі перыферычнай нервовай сістэмы (ПНС) на 60 ложка-месцаў.

Актуальнасць лячэння і аднаўлення якія маюць паталогію ПНС абумоўлена вялікай распаўсюджанасцю ў свеце (у тым ліку сярод працаздольных) - да 90% зваротаў да ўрача-неўролага амбулаторна-паліклінічнай службы.

Пры цэнтры параксізмальных станаў ВОДЦ ў Віцебску ў 2009 годзе створаны кабінет для прыёмухворых, што пакутуюць на хваробы ПНС. Працуе тут лекар-неўролаг вышэйшай кваліфікацыйнай катэгорыі Алена Надтачэй.

Загадчыца цэнтрам параксізмальная станаў ВОДЦ Галіна Навумава і яе калегі з 1 кастрычніка будуць выконваць пацыентам на спецыяльнай ўстаноўцы падводнае вертыкальнае выцяжэнне з гідрамасажам пазваночніка.

Жадаючым прайсці курс слаба падводнага выцяжэння неабходна абследавацца: зрабіць кампутарную або магнітна-рэзанансную тамаграфію пазваночніка, пракансультавацца ва ўрача-фізіятэрапеўта на базе ВОДЦ. Калі няма супрацьпаказанняў (сэквэстравалі кілы, нестабільнасьць хрыбетніка, запаленчыя, інфекцыйныя захворванні і т. Д.), Распрацуюць індывідуальную карту лячэння. Урач-фізіятэрапеўт вызначыць працягласць сеансу (ад 5 да 20 хвілін). Стандартны курс - 3-10 працэдур.

- Пацыента перад пачаткам сеансу кладуць на тракцыённы стол у гарызантальным становішчы; затым вертыкальна апускаюць у ваду, - распавядае загадчыца цэнтрам параксізмальных станаў ВОДЦ Галіна Навумава. - Потым перакладаюць на кушэтку і перавозяць у пакой адпачынку, 1,5-2 гадзіны чалавек ляжыць. Затым, не ўстаючы з ложка, ён апранае спецыяльны гарсэт.

Як адзначыў галоўны ўрач ВОДЦ Уладзімір Арэхва, пасля курсу медыкаментознай тэрапіі па месцы жыхарства рэкамендуецца аднаўленне ў аддзяленні медрэабілітацыі на базе адпачынку «Крупеніна».

Для людзей з захворваннямі ПНС тут прадугледжаны фізіятэрапеўтычныя працэдуры, іглорэфлексатэрапія, вода-, гразелячэнне і масаж.

Плануецца выкарыстоўваць гірудотэрапію.

Ёсць зала для лячэбнай фізкультуры. Уладзімір Арэхва падкрэслівае яе важнасць пры рэабілітацыі пацыентаў з захворваннямі ПНС:

- Заняткі ЛФК - гэта адна з умоў найхутчэйшага акрыяння. Рэгулярнае выкананне комплексу практыкаванняў, рэкамендаванага інструктарам,-выдатная прафілактыка праблем з хрыбетнікам.

Хворыя змогуць на платнай аснове прайсці дадатковы комплекс рэабілітацыйных і лячэбна-дыягнастычных працэдур (па-за пратаколу рэабілітацыі).

Адзін з карпусоў базы «Крупеніна» перададзены ВОДЦ ў сярэдзіне жніўня. За 1,5 месяца зрабілі рамонт, купілі абсталяванне (выдаткавана каля 170 млн рублёў).

У аддзяленні створана 20 працоўных месцаў, на якіх будуць працаваць вопытныя спецыялісты.

"Медыцынская газета"

КАНЧАТКОВАЯ ПЕРАМОГА

Апошняя запалка загарыцца
і паволі згасне сярод начнога мораку,
так і не пасябраваўшы з вогнішчам,
а холад адчуе,
што ён цяпер тут за гаспадара.
І пачне ўпарта караскацца
з чаравічных падэшваў
усё вышэй і вышэй.

Яго страсаеш са ступакоў,
а ён упарта лезе ўгору,
стараючыся зачапіцца за калені.

Ногі самі сабой пачынаюць танчыць
штосьці невераготнае.
Яны падскокваюць у такт
нейкай шалёнай музыкі,
б'юць чаравікамі аб груду,
стараючыся той холад стрэсці.

Але ён не адступае.
Ён толькі ўдае,
што яму да цябе
няма аніякае справы.
Насамрэч ён чакае,
пакуль ногі стомяцца.

Холад ведае сваю справу
даволі добра:
зачапіцца за калені,
пералезці на спіну,
адтуль дапяць плячэй,
каб, перакуліўшыся праз іх,
узлезці на грудзі
і там уладкавацца.
Тут ён хоча пераначаваць,
каб уранні дабрацца да сэрца.

Толькі тады перамога будзе
канчатковай.

Г.Станкевіч
"Зорны воз"

НАША ЖЫЦЦЁ

НАПЛЫЎНЫ МОСТ БОЛЬШ НЕ ПРАЦУЕ

Разборку яго вайскоўцы пачалі яшчэ ў панядзелак 24-га лістапада. Але за першы дзень знялі толькі парэнчы.

У аўторак раніцой можна было яшчэ перайсці на другі бераг. Але цягам дня пачалі здымаць палатно, і ўжо ў сераду 26-га лістапада з раніцы ўсялякі рух праз мост быў забаронены.

Людзі зараз перапраўляюцца праз раку на лодцы без матора, што выдзелена "Камунальнікам", які абслугоўвае пераправу.

Г.Станкевіч

НАША ЖЫЦЦЁ

НОВЫ МІНІСТР АБАРОНЫ – З НАШАГА РАЁНА

27-га лістапада Аляксандр Лукашэнка прызначыў новага міністра абароны. Ім стаў 47-гадовы камандуючы войскамі Паўночна-заходняга аператыўнага камандавання Андрэй Раўкоў.

Будучы міністр абароны нарадзіўся ў маленечкай вёсцы Равякі Бешанковіцкага раёна. Вёска мае ўсяго 7 двароў, праз яе цячэ рэчка з прыгожай назвай Чарнагасцянка. Аднак, як паведамляе бешанковіцкая раёнка «Зара», у вёсцы зімаваць застаецца толькі адна сям'я Васіля і Таццяны Раўковай. Мы паразмаўлялі з жанчынай, аднак яна сказала, што яны не з'яўляюцца сваякамі міністра, а толькі аднафамільцамі. Нікога з сваякоў Раўкова ў Равяках не засталося. Цікава, што зусім недалёка ад Равякаў (кіламетраў з 10) знаходзіцца вёска Астроўна, радзіма канцлера ВКЛ Льва Сапегі.

Крамлёвец

У 1988 годзе Андрэй Раўкоў скончыў з залатым медалём Маскоўскае вышэйшае агульнавайсковае каманднае вучылішча. Варта адзначыць, што гэтае вучылішча размяшчалася непасрэдна ў Крамлі. Курсантаў таму проста так і называлі «крамлёўцы». Пару гадоў таму газета «Во славу Родины» радасна паведамляла, што «Былых крамлёўцаў не бывае».

Камандзір віцебскага дэсанта

Кароткі тэрмін Андрэй Раўкоў быў камандзірам 103-й асобнай гвардзейскай мабільнай брыгады. Гэта элітная частка дэсантнікаў. З 2006 па 2012 год займаў пасады начальніка аператыўнага аддзела – намесніка начальніка штаба Заходняга аператыўнага камандавання.

Варта адзначыць, што Раўкоў кавалер ордэна «За службу Радзіме» III ступені. Уручэнне адбывалася сёлета ў маі.

Звяртае на сябе ўвагу, што Раўкоў этнічны беларус. Да гэтага міністрам быў Юрый Жадобін, які нарадзіўся ў Днепрапятроўску, а вучыўся ў Расіі. Аляксандр Чумакоў родам з Растоўскай вобласці. Толькі Леанід Мальцаў быў ураджэнцам Беларусі.

Дэпутат ад Барысава

Раўкоў ніколі не жыў у сталіцы, апошнія гады ён жыў у Барысаве. Сёлета Андрэй Раўкоў быў абраны дэпутатам Мінскага абласнога савета дэпутатаў ад горада Барысава. Ён балатаваўся па 26-й Лядзішчанскай акрузе. У выніку па афіцыйных лічбах за яго прагаласавала 82% (9782 чалавекі) з тых, што прыйшлі на ўчасткі. Праўда, як дэпутат Раўкоў ніяк сябе не праявіў.

З года ў год кажа адно і тое ж

Штогод у жніўні выпускнікі ўстановаў вайсковай адукацыі папаўняюць вайсковыя часткі. Ясна, што нехта з начальства гаворыць вітальнае слова навічкам у газеце «Во славу Родзіны». Колькі разоў гэтая магчымасць прадстаўлялася і Андрэю Раўкову. Дзіўна, што з года ў год ягоныя словы ніяк не мяняюцца:

«Узровень прафесійнай падрыхтоўкі цяперашніх выпускнікоў у цэлым добры, нецікаў сярод іх не заўважана. Усіх маладых афіцэраў мы сустрэлі годна, ніхто з іх нічым не абдзелены і не пакрыўджаны. Настрой у лейтэнантаў баявы, што не можа не радаваць. Усе прыбылі ў вайсковыя часткі са свежымі ідэямі, жаданнем служыць і прыносіць карысць. Адным словам, афіцэрскае папаўненне выклікае давер. Ад душы жадаю ўсім выпускнікам ВВНУ шчаснага станаўлення, поспехаў у прафесійным і службовым росце».

Хаця, магчыма, гэта пытанні не да Андрэя Раўкова, а да аўтара матэрыялаў капітана запасу Мікалая Макарэвіча.

Наша Ніва

ЗДАРЭННІ

ВЯРНУЎСЯ З ЗАРОБКАЎ

13-га лістапада ноччу ў Бешанковічы быў дастаўлены пацярпелы, які працаваў у Расіі.

Хлопец зваліўся з рыштаванняў і атрымаў пашкоджанні пазваночніка і шматлікія траўмы. Ён знаходзіўся больш тыдня ў Санкт-Пецярбургскай бальніцы, дзе яму аказвалі першую дапамогу. За аперацыю, якую там прапанавалі зрабіць, прыйшлося б заплаціць вялікія грошы, таму родныя перавезлі пацярпелага на радзіму.

М.Васільеў

ВЫРАШЫМ ПРАБЛЕМУ

ПРАБЛЕМЫ ДЗЯРЖГАНДЛЮ

Аб'екты дзяржгандлю займаюць у нашым райцэнтры найвыгоднейшыя месцы ў цэнтры горада. Толькі гэта мусіць даваць ім значную перавагу ў прыбытках у параўнанні з прадпрымальніцкімі крамамі. Але ж не дае.

Пра тое, што тыя прыбыткі невялікія, гавораць факты вельмі нізкіх заробкаў у дзяржгандлі. Мяркуйце самі: на афіцыйным сайце Міністэрства працы для прадавачак ці бармэнаў прапануюцца заробкі, якія не перавышаюць 3-х мільёнаў рублёў.

Зразумела, што сёння пакупнікоў у крамы прыцягваюць найперш нізкія кошты.

З іншага боку, каб нешта зарабіць, трэба раней уставаць. Нашыя ж "Культтавары" ці "Галантарэя" афіцыйна адчыняюцца толькі а 9-й гадзіне раніцы, калі патэнцыйныя пакупнікі, патоўгаўшы за ручкі іхных шчыльна замкнёных дзвярэй, сыходзяць да прадпрымальніцкіх крамаў ці на рынак.

Калі дзяржгандаль хоча і далей быць на плаву, яму неабходна адчыняць свае крамы хаця б а 8-й раніцы. А ў выходныя дні – абавязкова.

У.Ліпскі

ЦІКАВА ВЕДАЦЬ

ПАДМАНУЦЬ ДЭТЭКТАР ХЛУСНІ…

У мінулым годзе дзякуючы працы міліцыянтаў-паліграфолагаў на Віцебшчыне ўдалося раскрыць 82 злачынствы, сярод якіх 9 забойстваў. Праверку на дэтэктары хлусні прайшлі амаль 500 чалавек, так ці інакш датычных да розных злачынстваў.

У Бешанковіцкім раёне забойцу маладой дзяўчыны, мясцовага наркамана, следчыя прывялі да паліграфолага амаль на авось, а прыбор пацвердзіў, што яны маюць рацыю.

Чалавечы фактар

Праваахоўныя органы Беларусі ўпершыню закупілі расійскія паліграфы «Рыф» ў 2000 годзе. Яны створаныя пад кіраўніцтвам прафесара Валерыя Варламава, які ўзначальваў Дэпартамент спецыяльных псіхафізіялагічных даследаванняў пры маскоўскай фірме «Стэлс», якая абслугоўвае міністэрства абароны і МУС Расіі. Легалізаваць «чужое савецкаму ладу жыцця» вынаходніцтва дапамаглі частыя выпадкі, калі ашуканцы, каб не трапіць у турму, абзаводзіліся «ліпавымі» даведкамі з псіхлячэбніцы. Вывесці іх на чыстую ваду і дапамагаў паліграф Варламава.

У 2000 годзе лепшыя супрацоўнікі галоўнага ўпраўлення крымінальнага вышуку МУС Беларусі адправіліся ў Маскву і Краснадар, каб прайсці навучанне ў знакамітага прафесара і яго вучняў. Пасля вяртання дадому праца закіпела. Прыборы зарэкамендавалі сябе гэтак добра, што ўжо ў 2003 годзе было вырашана абсталяваць імі ўсе вобласці.

Начальнік аддзялення псіхолага-тэхнічнага забес-пячэння раскрыцця злачынстваў ўпраўлення крымінальнай міліцыі УУС аблвыканкама Павел Лавіцкі разам з некалькімі калегамі стаяў ля вытокаў паліграфалогіі на Віцебшчыне. Усе яны праходзілі навучанне ў Менску пад кантролем маскоўскіх і краснадарскіх экспертаў. Паліграфолагамі маглі стаць толькі дасведчаныя аператыўнікі, якія добра зарэкамендавалі сябе на службе, якія скончылі Акадэмію МУС. Але нават ім даваўся прайсці шэраг псіхалагічных тэстаў і праверку на паліграфе. Зараз на Віцебшчыне працуюць пяць спецыялістаў, дэтэктары хлусні ёсць у Віцебску, Оршы і Полацку.

Па словах Паўла Лявіцкага, галоўная мэта аддзялення - дапамога ў раскрыцці цяжкіх і асабліва цяжкіх злачынстваў. Праца паліграфолагаў дазваляе пазбавіць аператыўнікаў ад мноства непатрэбных допытаў і следчых дзеянняў, арыентуе менавіта на канкрэтных падазраваных. І тут, па словах начальніка аддзялення, вельмі важная кваліфікацыя паліграфолага, яго вопыт працы з прыборам. Справа ў тым, што на Віцебшчыне ўжо з'явіліся дамарослыя ўмельцы, якія займелі паліграф і за «ўмераную» плату бяруцца выкрыць таго, хто гуляе: мужа ці жонку. Пры гэтым адказнасці за свае высновы прыватнікі не нясуць.

Да кожнага - індывідуальны падыход

Галоўнае ў гэтай прыладзе не столькі датчыкі, колькі веды спецыяліста, які, каб дакапацца да ісціны, рыхтуе для кожнага чалавека індывідуальны апытальнік, арыентуючыся на задачы, пастаўленыя следчымі. Пасля паўтары-двух гадзін апытання паліграфолаг складае даведку, у якой канстатуе, ці датычны апытаны да злачынства, дасведчаны аб ім ці не. Часам эксперты сутыкаюцца з процідзеяннем апытваных, што таксама адлюстроўваецца ў дакуменце, а значыць, патрабуе ад следчых больш пільнай увагі да такога падазраванаму. Павел Лавіцкі распавядае, што былі выпадкі, калі падазраваныя хітрылі: падчас «небяспечных» пытанняў напружвалі мышцы, пачашчалі дыханне, сціскалі-расціскалі пальцы на нагах, а адзін нават засунуў у чаравік канцылярскую кнопку, на якую час ад часу націскаў. - Тэарэтычна падмануць паліграф можна, але вопытнага спецыяліста нельга, - адзначае Павел Уладзіміравіч. - Мы назіраем адразу за ўсімі галоўнымі паказаннямі чалавечага цела ў дынаміцы. Доўга кантраляваць гэта аднachасова не можа ніхто, хлусня ўсё роўна выйдзе вонкі. Да таго ж з большай гарантыяй дакладнасці мы працуем толькі з цвярозымі і не ўжываючымі наркотыкі людзьмі. У сілу узроставых змяненняў вельмі рэдка апытваем пажылых людзей, гэтую працэдуру не праходзяць цяжарныя, дзеці да 12 гадоў, псіхічна хворыя.

Паўла Лявіцкага складана заспець у працоўным кабінеце. Звычайна, узброіўшыся чамаданчыкам з паліграфам, ён у камандзіроўках па ўсёй вобласці. Расейскі «Рыф» - прыбор даволі дарагі: у залежнасці ад камплектацыі кошт можа дасягаць 10-15 тысяч долараў. Для эфектыўнага выніку паліграфолагу неабходныя ўтульнае ціхае памяшканне і гадзіну-два часу для пытанняў, якія патрабуюць аднаскладовыя адказаў «так» або «не».

Але вышэйшы пілатаж, па словах Паўла Лявіцкага, калі пасля апытання на паліграфе чалавек піша яўку з павіннай. Так адбылося ў Пастаўскім раёне, калі жонка прызналася ў забойстве і раздзяленні трупа мужа. У Аршанскім раёне, каб усталяваць злачынцу, які здзейсніў двайное забойства, прыйшлося папрацаваць з 39 падазраванымі. Перадапошні прызнаўся ва ўсім. У Бешанковіцкім раёне забойцу маладой дзяўчыны, мясцовага наркамана, следчыя прывялі да паліграфолага амаль на авось, а прыбор пацвердзіў, што яны маюць рацыю.

А так хацелася схітраваць ...

І вось я сяджу ў крэсле насупраць Паўла Лявіцкага.

На маю руку мацуецца датчык для вымярэння ціску, таксама бяруцца пад кантроль рытм дыхання, пульс і супраціў скуры току. Устаноўлена, што, прамаўляючы хлусліву інфармацыю, чалавек пакрываецца дробным потым, што адбіваецца на электраправоднасці скурнага покрыва.

Уласна, сам паліграф - гэта перадатчык прыкладна 20 на 30 сантыметраў (накшталт камп'ютэрнага вінчэстара), куды падключаюцца датчыкі, устаноўленыя на целе, і які ў сваю чаргу злучаецца з кампутарам. Трэба дыхаць роўна, не варушыцца, глядзець перад сабой. Уважліва слухаць пытанні і казаць толькі «так» або «не».

Некалькі маніпуляцый на клавіятуры - і пачынаецца невялікая размінка, каб наладзіць прыборы «пад мяне».

- Як цябе завуць? Вадзім? - Пытаецца поліграфолог.

- Не, - адказваю я.

Затым цішыня, Павел Лавіцкі углядаецца ў экран і націскае некалькі клавіш.

- Цябе завуць Ягор? - Зноў задае ён пытанне.

- Не, - паўтараю я, а затым таксама адмоўна адказваю на пытанне, ці не Аляксандр я. Але затое прызнаю ў сабе Рыгора.

Такім жа чынам мы высвятляем імя маёй маці. І тут я спрабую збіць з панталыку Паўла Уладзіміравіча.

Апошні тэст - вылічэнне майго ўзросту, дзе я таксама не кажу праўды.

Пасля зняцця прыбораў паліграфолаг з ювелірнай дакладнасцю паказвае пытанні, дзе я схлусіў, і беспамылкова называе маё імя і ўзрост, як клічуць маю маму. Нават неяк няёмка становіцца побач з такім разумным прыборам.

Толькі не хацеў бы я, каб ён апынуўся ў мяне дома або ў начальніка. Жарт, вядома.

"Віцебскія весці"

АБ'ЯВА

• Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Крывінка» паведаміце рэдакцыі аб гэтым. Калі не жадаеце атрымліваць газету, то патэлефануйце.

• Калі прачыталі "Крывінку", то калі ласка, перадайце знаёмым.

• Наша газета стала размяшчаецца на партале http://kamunikat.org, дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спампаваць са старонкі: http://kamnikat.org/kryvinka.html каталагу "Пэрыёдыка" для далейшага выкарыстання яшчэ да з'яўлення газеты на паперы.

НАША ЎЛАДА

ЛУКАШЭНКА ЎРАД ПАШТУРХАЎ, АЛЕ НАЎРАД ЦІ РАЗГОНІЦЬ

Беларускі прэзідэнт зноў ставіць спектакль пра строгага справядлівага цара і баяраў-разгільдзяяў. На эканамічным нарадзе 11 лістапада ў Мінску Аляксандр Лукашэнка раздраконіў урад за стратэгічныя пралікі. Пры тым што стратэг ва ўладзе ў нас па вызначэнні адзін.

Астатнія, незалежна ад пасад - толькі механічныя выканаўцы вярхоўнай волі, апрыёры вінаватыя ў правалах.

Чыноўнікі - не такія ўжо «саўкі» і «кансервы»

У прыватнасці, стратэгічным пралікам ўрада Лукашэнка назваў правал мадэрнізацыі ў дрэваапрацоўцы, лёгкай і цэлюлозна-папяровай прамысловасці, вытворчасці будаўнічых матэрыялаў.

Так, але гэты працэс ужо не першы год курыруе асабіста прэзідэнт: ездзіць па прадпрыемствах, шчодра раздае нагонка (што выліваецца і ў крымінальныя справы), піша драконаўскія ўказы (тыпу ўвядзення «прыгоннага права» ў дрэваапрацоўцы). Атрымліваецца, уся гэтая тытанічная актыўнасць першай асобы дзяржавы мае блізкі да нуля ККД?

Класічны прыклад беларускага вярхоўнага валюнтарызму: тры гады таму прэзідэнт прымусіў урад перапісаць прагноз на 2012 год, заклаўшы рост ВУП не паўтара працэнта, а 5,5%. Маўляў, аптымістычней трэба. Па выніках года ВУП, аднак, вырас роўна на 1,5%.

Натуральна, ніхто нічога не сабатаваў (паспрабуй толькі, кайданкі напагатове), проста немагчыма было скочыць вышэй за пояс (ды і навошта той ВУП дзеля ВУП?). І ва ўрадзе выдатна гэта разумелі першапачаткова. Дык хто тады стратэгічна сеў у лужыну?

Цяпер, праўда, Лукашэнка, крытыкуючы Саўмін за залежы на складах, заўважыў, што не прымушаў «гнаць аб'ёмы. Галоўнае - продажу і даходы ад гэтых продажаў ».

Фармальна правільна, але чаму беларускі тавар не прадаецца, хоць таўкачамі зрабілі ўжо нават сваіх дыпламатаў па ўсім свеце? Ды таму перш за ўсё, што падае канкурэнтаздольнасць, а яе ня падняць без рэформаў.

Дарэчы, нядаўняе даследаванне BISS у рамках праекта «Рефорум» паказала парадаксальныя рэчы. Аказваецца, беларускія чыноўнікі, насуперак клішаваныя іміджу саўкоў і застаблаў, у большасці сваёй падтрымліваюць неабходнасць рэформаў. І адчуваюць гэтую неабходнасць мацней, чым насельніцтва ў цэлым.

Так, на пытанне, ці патрэбныя ў Беларусі рэформы, роўна палова апытаных чыноўнікаў адказалі «так» і яшчэ 36% - «хутчэй так». Ды з такім настроем горы можна звярнуць! Але не тут-то было.

Урад, будзь яно самым што ні на ёсць прагрэсіўным, не можа пачаць пераўтварэнні без адмашкі з самай верхатуры беларускай персаналісцкай сістэмы. Але рэформы, нават цалкам эканамічныя, пагражаюць асновам гэтай сістэмы. Увогуле, замкнёнае кола.

600 долараў на нос - столь беларускай мадэлі?

Зрэшты, у моцнага заўсёды вінаваты слабы. Цяпер кіраўнік дзяржавы зноў асядлаў тэму Усебеларускага народнага сходу.

"Прашу не забываць, што 2015 завяршае бягучае пяцігоддзе. І нам з вамі на бліжэйшым Усебеларускім сходзе трэба будзе даць справаздачу перад народам за пяць гадоў, адкрыта сказаць грамадству, што абяцалі і што зрабілі », - нагадаў Лукашэнка.

Пры тым што тут ўжыта сціплае «мы», нязменным галоўным героем перыядычнага сакральнага дзейства з раздачай абяцанняў на наступную пяцігодку з'яўляецца самі ведаеце хто. Чыноўнікі толькі ўпісваюць у даклад прыгожыя лічбы, якія павінны выгадна абмалёўваць дзеючага кіраўніка краіны перад чарговымі выбарамі.

І ўжо зараз можна сказаць, што прыгожая лічба ў тысячу долараў сярэдняга заробку, абяцаная на 2015 год, будзе з трэскам праваленая.

Гэта выдатна разумее і сам прэзідэнт. Пасля фінансавага калапсу 2011 года ён усё ж больш прыслухоўваецца да перасцярог Нацбанка і Саўміна, што наганяць зарплаты імем рэвалюцыі нельга, інакш зноў усё накрыецца медным тазам.

Пасля абвалу-2011 сярэдні заробак з грахом папалам давялі да 600 даляраў у эквіваленце. Гэта значыць, па сутнасці, толькі дзе-як папоўнілі народу страты ад ранейшай авантурнай гульні кіруючых вярхоў з фінансамі.

Хоць папоўнілі вельмі ўмоўна: цэннік-то - нават у пераліку на даляры - за гэтыя гады ірвануў ого-го! У апошнія месяцы ў рэальным вылічэнні паказчык сярэдняй зарплаты стаў зноў здзімаць.

Увогуле, падобна, што «кожнаму-па-шэсцьсот» - гэта стольдля беларускай эканомікі ў яе цяперашнім стане. Ды і то пры ўмове, што Масква не паменшыць падсілкоўванне. А гэта не факт.

Крым ткі гукнулася расійскай эканоміцы, і чым далей, тым ёй будзе больш балюча. Растрацілі ладную долю ЗВР, тамтэйшыя ўлады вымушаныя адпусціць у свабоднае плаванне і так ужо страціў адносна даляра каля 40% з пачатку года расійскі рубель.

Імклівая ж яго дэвальвацыя азначае, што нясуць страты нашы экспарцёры, арыентаваныя на рынак усходняй суседкі. Фактычна гэта форс-мажор.

Але Лукашэнка на нарадзе 11 лістапада з самага пачатку раззброіў падначаленых: «Адразу заўважу, што апраўдання, спасылкі на неспрыяльныя знешнія фактары як «капрызы надвор'я »не прымаюцца. Яны заўсёды былі і будуць. І, дарэчы, мы планавалі сваю працу ў гэтым годзе, улічваючы гэтыя неспрыяльныя ўмовы. Нам трэба працаваць у любых умовах і дасягаць вынікаў, аператыўна рэагаваць на змены кан'юнктуры і прымаць рашэнні неадкладна ».

Ну ўжо чаго-чаго, а анэксіі Крыма, войны на Данбасе і заходніх санкцый супраць Пуціна беларускі Саўмін напэўна не планаваў. Ды хіба запярэчыш!....

(скарочана)

Аляксандр Класкоўскі

Чытаць цалкам: naviny.by

ДЭВАЛЬВАЦЫЯ

У СМАЛЕНСК НА ШОПІНГ

Тут нават беларускія тавары таньнейшыя, чым у самой Беларусі. Грамадзяне Беларусі выкарыстоўваюць дэвальвацыю расейскага рубля, каб набыць таньнейшыя тавары, у тым ліку прадукты харчаваньня, у памежных рэгіёнах Расеі. Многія беларусы езьдзяць «затаварвацца» ў Расею цягам дзясятка апошніх гадоў.

Жыхар вёскі Зарэчча Смалявіцкага раёну Ігар Прашко — кіроўца мікрааўтобуса «Мэрсэдэс» — езьдзіць сам і возіць пасажыраў на рынкі Расеі і Ўкраіны. Стаж перавозчыка адлічвае ад 2002 году, калі яшчэ працаваў кіроўцам на птушкафабрыцы ў Смалявічах. Апошнія тры гады займаецца гэтым як індывідуальны прадпрымальнік.

Галоўны кірунак цяпер — Расея, асабліва ён выгадны ва ўмовах падзеньня расейскага рубля, кажа Ігар, зьбіраючыся ў дарогу:

«Вельмі добра, вельмі выгадна езьдзіць стала. Нават па машыны: вунь сусед мой прыгнаў „сітраэна“ — такая маленькая прыгожанькая машынка малалітражная. 2005 году выпуску, і яму абышлася ў 3,5 тысячы — з Масквы прыгнаў. А ў Смаленск мы катаемся толькі па прадукты».

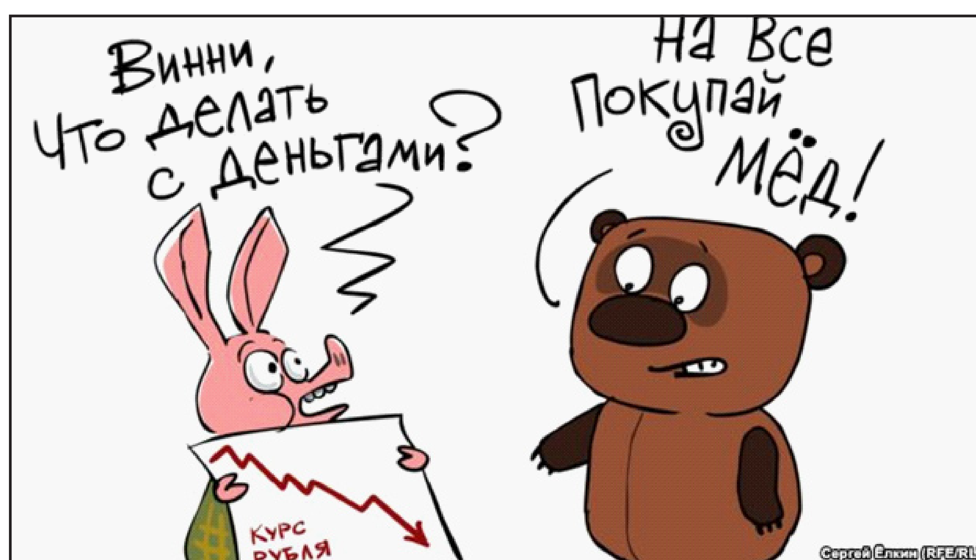
Карэспандэнтка: «А прадукты выгадна стала набываць?»

Ігар: «Ну вядома, выгадна. Каб не было выгадна, то людзі б і ня езьдзілі. Бо я тут коштаў ня ведаю — я ў Расеі ўсё, што трэба, набываю. Ну вось, да прыкладу, на памідоры памятаю цэньнік: прыгожыя памідоркі, чырвоныя, сакавітыя — ці то Грузія, ці Абхазія — 60 рублёў расейскіх за кілаграм. На нашы грошы, паводле грубага падліку — 15–17 тысяч. А ў нас памідоры 25 тысяч будуць каштаваць і значна горшыя. Вядома, выгадней, калі цэньнік застаўся той самы, а даляр падскочыў. Ён быў 33 рублі 2–3 месяцы назад, а цяпер 47.

Што да паліва — вельмі выгадна там запраўляць. У нас літар каштуе амаль 50 рублёў на іхнія грошы, а ў іх — 33 рублі. Я, да прыкладу, паеду ў Смаленск, да мяжы даяжджаю, каб толькі хапіла, і там, у Расеі, запраўляю поўны бак, а ён у мяне вялікі — 140 літраў, зэканомлю 48 даляраў толькі на паліве. Бо паліва ў нас дарагое: 1 даляр і 8 цэнтаў, а там — даляр 47 рублёў, а прадаюць за 33 — розьніца вялікая і адчувальная. Калі ў Маскву езджу, то эканомлю на паліве даляраў 70.

Тавары лёгкай прамысловасьці — адзеньне, абутак, пабытовыя тавары Ігар па-ранейшаму езьдзіць набываць ва ўкраінскі горад Хмяльніцкі. Па пабытовую тэхніку і аўтамабілі возіць пакупнікоў у Маскву, па прадукты харчаваньня — у Смаленск. Кожную сераду а 3-й гадзіне ночы ён сядае за руль свайго мікрааўтобуса, каб а палове на сёмую раніцы быць на аптовым рынку ў Смаленску. Пяць-сем пасажырскіх месцаў займаюць жанчыны рознага веку, а астатняя палова мікрааўтобуса вызваленая ад сядзеньняў — пазьней яна запоўніцца таварамі.

Праз колькі хвілінаў пасьля адпраўленьня пасажыркі з Барысава і Жодзіна пачынаюць драмаць, а кіроўца, каб ня спаць, на ўсю моц уключае «Ласкавы май» і хуценька лускае семкі. Хуткасьць — 120 кілямэтраў за гадзіну, як і прапаноўваюць дарожныя знакі. Гэтак прамільгвае Дуброўна, умоўная мяжа з Расейскай Фэдэрацыяй, Катынь...

Оптавы рынак у Смаленску ад цямна запоўнены аўтамабілямі, і спрэс — зь беларускімі нумарамі. Яшчэ да пачатку працы выстройваецца чарга, спачатку — да старога «Масквіча». Мясцовы валютчык, не хаваючыся, выконвае функцыі банку і пераводзіць у расейскія рублі любыя грошы — даляры, эўра і беларускія рублі. За адзін расейскі рубель бярэ 237 беларускіх. …

Неўзабаве гэтая ж чарга перасоўваецца ў мэталёвы ангар. У пераважнай большасьці тут сярэдняга веку жанчыны. Малады няголены расеец, які бярэ грошы і выпісвае квіткі на тавары паводле заранёў падрыхтаванага сьпісу, пры гэтым нязлосна жартуе і кпіць, перапытваючы ў жанчын, чаму прыехалі бяз бульбы. За гэты час разьвідняе, і рынак паўстае ва ўсёй красе.

Агулам кажучы, ён вельмі нагадвае беларускія рынкі зь «ліхіх 90-х»: зарослы быльнягом, са старымі іржавымі ангарамі, з мэталёвай бочкай пасярэдзіне, у якой працаўнікі ў зашмальцаванай вопратцы спальваюць друз і сьмецьце. Неўзабаве мікрааўтобус пачынае да столі запаўняецца пакункамі рыбы, кансэрваў, мяса птушкі, печыва, цукерак, сьпіртовых напояў, кавы, гарбаты ды іншых прадуктаў.

Пакупніцы кажуць — кошты ўдвая, а то і ўтрая ніжэйшыя, чым дома. Да прыкладу, кілаграм вэнджанай рыбы, якая ў Беларусі ня лепшай якасьці і каштуе каля ста тысяч рублёў, у Смаленску на беларускія грошы каштуе трыццаць. Цяперашні крызіс расейскага рубля на цэнах тут амаль не адбіўся, і набываць прадукты праз абмен даляраў на расейскі рубель усё больш выгадна.

Яшчэ адзін кіроўца — ён жа пакупнік Міхаіл, які прывёз групу жанчын з Жодзіна, у чаканьні чаргі дзеліцца сваімі ўражаньнямі ад паездак у Расею:

«Тут часта бываюць зьніжкі — раз на квартал самае малое.

(працяг на стар. №4)

ДЭВАЛЬВАЦЫЯ

(пачатак на стар. №3)

Да прыкладу, цяпер — золата, пазьней, бліжэй да Новага году, будзе апаратура, тэлевізары на зьніжках.

Я ўжо не кажу пра нашы „Гарызонты" — іх і ў шпіталях ня хочуць усталёўваць. А добрыя маркі тэлевізараў — Самсунгі, LG 49 цаляў — на 200–250 даляраў таньнейшыя на зьніжках. Ну, ёсьць сэнс зьезьдзіць і за дарогу заплаціць? І яшчэ грошы застануцца.

Пральныя машыны — усю пабытовую тэхніку адсюль возяць, асабліва бліжэй да сьвятаў. Мне ўжо тэлефануюць, перапытваюць, ці пачалося ўжо. І гэтак тут заўсёды — тут жа бізнэс па-іншаму пабудаваны.

Гэта ж у нас толькі „зьніжкі" ў „Спортмайстры" — кажуць 30%, а яна даўно ўжо ў сабекошт загнаная. Калі ў нас красоўкі, да прыкладу, са зьніжкай 100 даляраў каштуюць, то тут максымум 50 — вось гэта зьніжка.

Ну, выгадна стала езьдзіць. Нават той жа рыбы — ня кожны чалавек у нас можа адразу цэлы пласт набыць. Акрамя таго, тут усё сьвежае. У нас у „Эўраопце" — бачылі ж пэўна — трыццаць разоў перамарожанае, а тут яна сьвежая.

Тыя ж самыя куры віцебскія нашы, беларускія — тут таньнейшыя, чым у „Эўраопце".

Зьвярніце ўвагу, наколькі нашы тавары танныя тут. Патлумачыць гэта можна толькі тым, што за бесцань аддаюць, абы валюту атрымаць. Бо наш беларускі цукар дома 10 тысяч каштуе, а тут 8 — наш беларускі цукар. Як так можна — я ня ведаю».

(скарочана)

Галіна Абакунчык
http://www.svaboda.org

САЦЫЯЛЬНАЯ ПАЛІТЫКА

ВСЕ В САД ИЛИ ДАВАЙТЕ СПРАВКУ…

Мне вот интересно: в правительстве что, доплачивают за каждую неадекватную инициативу по особому тарифу?

Накануне в детском саду предупредили: кто пропускает сад больше одного дня – несите справки.

— А то что будет? — не сдержалась я, хотя меня это и не особо касалось — мой ребенок ходит в сад от звонка до звонка и без права на болезни.

— У нас сейчас с этим строго: нельзя пропускать в год больше 30 дней, — будто извиняясь, объяснила воспитательница.

— А то что будет? — снова повторила я вопрос.

— Не знаю, — еще больше смутилась воспитательница.

— Просто хотелось бы знать, какие санкции предусмотрены в отношении «прогульщиков», — пояснила я свою настойчивость. *— Их выгонят из сада за непосещаемость? Или, может, лишат компота? Или отправят в специальную исправительную группу расчищать лопатками дорожки от снега?*

— Я не знаю, что они там еще придумают, — грустно улыбнулась воспитательница.*—Покаотнастребуют только справки. Вы же сами понимаете, что лично нам, воспитателям, легче, когда в группе не 30 человек, а 15. Если у кого-то из родителей отпуск или там бабушка в гости приехала – я, например, не вижу ничего плохого от того, что ребенок дома посидит. Особенно сейчас, когда все сопливые ходят.*

И вот тут подумалось: а для кого же была придумана эта человеколюбивая инициатива о контроле малолетних прогульщиков?

Для воспитателей – это уж точно нет.

Или, может, для родителей? Кажется, озвучивая предложение по борьбе с прогульщиками, приводился довод, что таким образом мы разгрузим группы и уменьшим очередь желающих в сад.

Тут же вспомнилось, как мы «сдавали» туда своего ребенка. В группе мы числились 32-ми по списку. Воспитатель на всех была одна. На наш вопрос: как же 62-летняя женщина справится с таким количеством малолетних карапузов, которые не умеют сами ни есть, ни одеваться, а некоторые и на горшок ходить, заведующая успокоила, что все сразу не придут: кто-то еще дома посидит, кто-то болеть будет, кто-то по полдня ходить...

Интересно, приняли бы нас в сад сейчас, зная, что все 30 придут обязательно? И как, по мнению чиновников, должны уменьшиться очереди, если теперь даже те, кто мог бы подержать ребенка дома, будет водить его в группу от восхода до заката? Создадут новые группы для тех, кто в списке «сверх нормы»? Странный, я вам скажу, способ экономии получается!

Ах да, экономическую выгоду собирались получить, сделав платными группы для детей до 3-х лет и после 6-ти. Мол, раз отдала, кукушка, ребенка в сад в 2 года – либо плати, либо иди работай. А то, видите ли, хотят и пособие от государства получать и ребенка бесплатно за его счет в саду кормить!

Ну, во-первых, совсем и не бесплатно – в месяц сад обходится примерно в 450 тысяч, а пособие урезается вдвое. А во-вторых, чиновники, наверное, в силу своего возраста подзабыли, чем занимается ребенок в яслях? Нет, не танцует и не пляшет, проедая казенную кашу. Он болеет. Неделю в сад – две недели дома – адаптация называется. Многие оттого-то ребенка и отдают в ясли, чтобы он, переболев, иммунитет выработал и дал потом возможность спокойно на работу выходить, не оформляя больничные через каждые 2 дня.

Вот интересно, кто-нибудь подсчитал «экономический эффект» от оплаты больничных работающим мамам? Что-то подсказывает, что это обойдется государству намного дороже, чем выплата детских пособий и содержание яслей.

В общем, как ни крути, ни денег в казну, ни заботы о населении не проглядывается. Зато сколько инициативного рвения со стороны народных благодетелей! Такое чувство, что чиновникам за каждую неадекватную инициативу доплачивают по особому тарифу.

Вот собрать бы их всех – инициативных – в отдельную группу и отправить расчищать дорожки от снега. Думается, экономический эффект будет намного ощутимее.

Анастасия Зеленкова
www.gazetaby.com

ПРАЦОЎНЫЯ РЭСУРСЫ

ПАЛЯВАННЕ НА ЛІШНЯГА ЧАЛАВЕКА

«Кадры вырашаюць усё!» — любіў паўтараць бацька савецкай камандна-адміністрацыйнай сістэмы. Але кадры, дадам ад сябе, здольныя і заваліць любую даручаную справу. Сотні тысяч беларусаў, якія актыўна працуюць па-за дасягальнасцю падатковых органаў, сведчаць пра тое, што жыццё паступова сыходзіць з дзяржаўнай сістэмы.

Падставай для напісання гэтай «Азбукі паліталогіі» стаў савецкі мульцік «Казлянё, якое лічыла да дзесяці». Пра што ён? Пра ролю ўліку працоўных рэсурсаў у падтрыманні сацыяльнай стабільнасці. Гэтую ролю сёння многія не да канца разумеюць і недаацэньваюць. Адсюль паўстае жывёльны страх перад дзяржаўным-кантралёрам, якая імкнецца «дайсці да кожнага».

Кадры вырашаюць усё і ўсё правальваюць

Пераносімся ў Гродзенскую вобласць, якую 14 лістапада з рабочым візітам наведаў адзіны палітык (АП). Далей прыводжу фрагмент прэс-рэлізу, запазычаны на сайце president.gov.by: «По его словам, почти треть населения в приграничных районах нигде толком не работает и живет за счет поездок в соседние страны Европы. «Куда это годится, что мы порождаем? Поколение спекулянтов, которое плодит теневую экономику?Оттаких«предпринимателей» дельных инвестиций не дождешься», — подчеркнул глава государства».

У Гродзенскай вобласці па-за дзяржаўнай сістэмай уліку зарабляе сабе на жыццё кожны трэці. Агульная ж колькасць беларусаў, незадзейнічаных дзяржавай «на поўную катушку», па інфармацыі АП, — каля 500 тысяч.

«Кадры вырашаюць усё!» — любіў паўтараць бацька савецкай камандна-адміністрацыйнай сістэмы. Але кадры, дадам ад сябе, здольныя і заваліць любую даручаную справу. Як тут ні пагадзіцца са старшынёй Камітэта дзяржаўнага кантролю Леанідам Анфімавым, які растлумачыў невыкананне асноўных паказчыкаў сацыяльна-эканамічнага развіцця ў бягучым годзе неарганізаванасцю, някемлівасцю, марнатраўствам і залішняй самаўпэўненасцю кіраўнічых кадраў.

Перад кадрамі з такім букетам характарыстык АП і паставіў задачу да 1 студзеня «прымусіць усіх працаваць». Асабіста я сумняваюся ў дзеяздольнасці кадраў. АП — не кесар Аўгуст, а сучасным губернатарам далёка да консула Квірынія. Свой сумнеў растлумачу цытатай з Евангелля ад Лукі: «У тыя дні выйшаў загад ад цэзара Аўгуста зрабіць перапіс па ўсёй зямлі. Гэта быў першы перапіс падчас панавання Квірынія ў Сірыі. І пайшлі ўсе запісвацца, кожны ў свой горад. Пайшоў таксама і Юзаф з Галілеі, з горада Назарэта, у Юдэю, у горад Давіда, званы Бэтлеем, бо ён быў з дому і роду Давіда, каб запісацца з Марыяй, заручанай з ім, якая была цяжарнай».

Такі ўзровень асабістай адказнасці пры правядзенні перапісу ў нашы дні немагчымы. Звярніце ўвагу: Юзаф не чакае, калі да яго прыйдуць перапісчыкі, а адпраўляецца з цяжарнай жонкай у шматдзённае цяжкое падарожжа. Такі ў тыя часы быў парадак, і ён няўхільна выконваўся: «І пайшлі ўсе запісвацца». Слова «ўсе» ў дадзеным выпадку з'яўляецца ключавым.

Новае — гэта добра забытае старое

Народ па вызначэнні пазбаўлены суб'ектных характарыстык, што не перашкаджае яму высоўваць са сваіх шэрагаў лепшых прадстаўнікоў, з якіх і фармуецца ўлада. Вось як гэты працэс апісаў АП, завяршаючы 17 кастрычніка прэс-канферэнцыю журналістам расійскіх СМІ: «Все мы, дорогие мои мужики и девчонки, пришли оттуда, от того простого обычного дерьма, в котором ковыряется большая часть сегодняшнего нашего общества, которому мы не создали нормальные условия для жизни. Это надо помнить всегда».

Але акрамя ўлады і папуляцыі ў айчыннай гісторыі пастаянна прысутнічае трэці элемент — лішні чалавек. Лішні чалавек — гэта індывіды або групы, якія не «перамолатыя» ўладай і таму не сталі ні яе органам, ні часткай папуляцыі.

Калі наша Улада (прапісная літара ў гэтым выпадку абавязковая) ёсць спосаб усёпранікальнага кантролю над жыццём папуляцыі, то лішні чалавек — гэта мера незавершанасці сістэмы, пастаянны напамін Уладзе пра тое, што яна не здольная ўстаць поруч са сваімі вялікімі папярэднікамі — Аўгустам і Квірыніем.

Улада пазбаўленая рычагоў уплыву на лішніх людзей, колькасць якіх у памежных рэгіёнах Беларусі дасягнула ўжо адной трацiны. Адсюль патрабаванне АП «любыми способами, которые мы знаем и умеем делать, заставить этих людей работать!» Тэрмін — да 1 студзеня.

Творчых прапаноў з боку профільных ведамстваў доўга чакаць не давялося. У прыватнасці, у МУС прапанавалі дапоўніць Адміністрацыйны кодэкс артыкулам, у адпаведнасці з якім ухіленне паўналетняга працаздольнага грамадзяніна, які пастаянна пражывае на тэрыторыі краіны, больш за шэсць месяцаў на працягу года ад фінансавання дзяржаўных выдаткаў павінна пацягнуць санкцыі ў выглядзе адміністрацыйнага арышту.

Аўтары ноў-хаў абгрунтоўваюць радыкальнасць сваёй прапановы спасылкай на арт. 56 Канстытуцыі, якая абавязвае грамадзян прымаць удзел у фінансаванні дзяржаўных расходаў шляхам выплаты дзяржаўных падаткаў, пошлін і іншых плацяжоў. Прэс-сакратар МУС К. Шалькевіч падкрэсліў, што гэта толькі адна з высунутых міністэрствам прапаноў. Але пакуль увесь спіс не абвешчаны, я дазволю сабе скарыстацца паўзай, каб нагадаць знакамітую формулу: «Новае — гэта добра забытае старое». У нашым выпадку прапануецца замена падаходнага падатку падушным.

Калі падаходны падатак выплачваецца з даходаў і ўласнасці, што і дазваляе грамадзянам працаваць «у цяню», заставацца недасягальнымі для падатковай інспекцыі, то падушны падатак спаганяецца з кожнага чалавека па выніках перапісу. У Старажытным Рыме ён быў вядомы пад назвай «capitatio». У Расіі падушны падатак увёў Пётр І. Ён жа пачаў пагалоўны перапіс падданага насельніцтва.

Кола замкнулася, і мы зноў вярнуліся да праблемы, узнятай у мультфільме «Казлянё, якое лічыла да дзесяці», г.зн. да праблемы якасці сучаснай беларускай эліты. Аказваецца, бескарыслівa лічыць да дзесяці (як, зрэшты, і да любой зададзенай лічбы) не так проста.

(скарочана)

Сяргей Нікалюк
"Новы час"

Заснавальнік і рэдактар: Станкевіч Георгій Мікалаевіч

Адрас рэдакцыі: Бешанковіцкі раён, в. Старыя Ранчыцы, e-mail: stan62@list.ru, тэл. 60237, маб. +375292184739
Газета выдаецца з сакавіка 2005г.

Падпісана да друку 30.11.2014 у 16.15
Наклад: 290 асобнікаў.
Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў.
Друкуецца на ўласным абсталяванні.
Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.